

जाङ्गलो देशे बहुधान्यादिसंयुतः” कुङ्कुं धृतशक्योक्त-
लक्षणे षडेभेदे पु०। भावप्र० अन्यथा तल्लक्षणसक्तं यथा

“आकाशगुम्भ उच्च खल्वपानीयपादपः । शमी-
करीरवित्ताकपीलुकर्कम्बुसङ्कुलः । हरिणैषण्यष्टपत
गोकर्णखरसङ्कुलः । सुखादुफलवान् देशो वातघो-
जाङ्गलः स्मृतः” ।

“बहुदक्कनगोऽनूपः कफमारुतरोगवान् । जाङ्गलो-
ऽत्याङ्गशाखी च पित्तासृङ्गमारुतोत्तरः” तद्देशगुणा-
स्तौक्ता जाङ्गलानां पशूनां विशेषः तन्मांस
गुणाश्च तल्लेखोक्ता यथा “हरिणैषण्यष्टपत
धृतन्यङ्कुशंभराः । राजीवोऽपि च सुखी चेत्वाद्याः
जाङ्गलसंज्ञकाः । हरिणस्ताम्रवर्णः स्यादेशः कृष्णः
प्रज्ञीर्त्तितः । कुरङ्ग रश्मिस्तम्बः स्यादेशतुल्याकतिर्भ-
वान् । मृग्यो नीलाङ्गको लोके सारोद्य इति की-
र्तितः । धृतचन्द्रविन्दुः स्याद् हरिणात् किञ्चिद-
त्यक्तः । न्यङ्कुर्वङ्गविषाणोऽथ शंभरो गवयो मृगान् ।
राजीवस्तु मृगो ज्ञेयो राजिभिः परितोद्यतः। यो मृगः
सङ्गृहीतः स्यात् स सुखीति निगद्यते । जाङ्गलाः
भायश्च सर्वे पित्तलेशहराः स्मृताः । किञ्चिद्वातकराद्यापि
लघुगो बलवद्भिराः” । “तल्लेखे कुङ्कुपाङ्गलाः शास्त्रा
मात्रेयजाङ्गलाः” भा० भी० ६७० । एकपिङ्गलखगे
पुंस्त्री मेदि० स्त्रियां जातित्वात् ङीप् ।

जाङ्गलपथिक लि० जङ्गलस्थः पन्थाः अष् सभा० । तेना-
हृतं तेन गच्छति वा ठञ् । १जङ्गलपथेनाहृते श्तेन
गन्ति च ।

जाङ्गल न० गम-यङ् लुक् बा० डुल प्रथो दीर्घः । १विषे
तस्य कुटिलगतितात् तथात् २जालिनीफले शब्दरत्ना०।
जाङ्गलि पु० गम-यङ् लुक् बा० डुलि । १विषवैद्ये शब्दरत्ना०।
“परीक्षितं समश्रियात् जाङ्गलिभिर्मिषगृहतः” वैद्यकम् ।

जाङ्गलिक पु० जाङ्गली विषविद्या तामधीते वेद वा तथा
दीव्यति वा ठञ् । विषवैद्ये अमरः । [हेमच० ।

जाङ्गली स्त्री जाङ्गलस्य विषखेयम् अष् । विषविद्यायाम्
जाङ्गि लि० जङ्गायां भवः तस्या इदं वा बाह्यादेराकृति-
गमत्वात् इज् । १जङ्गाभवे शतृसम्बन्धिनि च ।

जाङ्गिक लि० जङ्गाभ्यां जीवति वेतना० ठञ् । १घावके
(चायोङ्गे) २८३ पुंस्त्री० श्चीकारीहसे पुंराजनि०।

जाजलि पु० अग्निभेदे तस्य तपस्वरणकथादिकं भा० शा० २६२ अ
इत्यम् “यने वनचरः कश्चिज्जाजलिनां यै द्विजः”

इत्यादि । स च प्रवरप्रवर्तकः हेमा० ज० इत्यम् ।
जाजिन् लि० जज-योधे-ताक्कीत्ये णिनि । योधशीले ।

“जजौजाजजिजिज्जजौ” भाषः ।
जाभा(ट)लि पु० ज(भ)ट-संधाते घञ् । त स्माति बा-
बा- डि । ठञ्भेदे अमरः ।

जाटालिका स्त्री कुमारातुचरमादभेदे “जाटालिका कान-
चरो दीर्घजिह्वा बलोत्कटा” भा० शा० ४७ अ० ।

जाटामुरि पु० जटामुरस्यापत्यम् इज् । जटामुरापत्ये “जाटा-
मुरिभैमसेनि” नानाशस्त्रैरवाकिरत्” भा० शा० १७५ अ०।

जाटिलिका पुंस्त्री जटिलिकाया अपत्यं शिषा० अष् ।
जटिलिकाया अपत्ये स्त्रियां ङीप् ।

जाठर पु० जठरे भवः अष् । जठरस्थिते १वज्रौ “जाठरो
भगवानग्निरीधरोऽजस्र पाचकः” सुश्रु० । २कुमारातु-
चरभेदे “विद्युताद्यो घघुर्वक्तो जाठरो मारुताशनः” भा०
श० ४६ अ०। तस्तेदमष् । ३जठरसम्बन्धिनि लि० स्त्रियां
ङीप् । “नानाशनः स्यात्त महाशनः स्यादलोत्पुः साधु
भिरागतः स्यात् । आत्मार्यमाहारमिहाददीत तथास्य
स्याच्छठरी द्वारमुग्निः” भा० शा० २७० अ० ।

जाठर्य लि० जठरे भवः बा० ज् । जठरभये रोगादौ
“एतन्नवायसमेतेन जाठर्यं न भवति सद्योऽग्निराधा-
यते” सुश्रु०।

जाडार पुंस्त्री जडस्यापत्यम् वा चारक् । जडस्यापत्ये ।
जाड्य न० जडस्य भावः घञ् । १जडतायां २मौख्ये च हेमच०
“आलस्यमगमंयौजाड्यं जम्भासितादिकत्” शा० द०।
“इदं जाड्यमिदं मौट्र्यमिदमत्यङ्कुतं वचः” हरिवं० १०६ अ०।

जाड्यारि पु० इत० । जम्बीरे राजनि० ।

जात लि० जन-कर्त्तरि क्त । १उत्पत्ते शब्दोक्तं च भावे क्त ।
४जन्मनि प्रसूये च मेदि० तल्ल उत्पत्ते “तस्मात् कुमारं
जातं एतं वैवाग्ने प्रतिलेहयन्ति स्नानं वासुधापयन्ति”
शत० ब्रा० १४०। १४ “सुयीजं चैव सुजेजे जातं संपद्यते
यथा” मनुः संघे “निःशेषविश्राणितकोशजातम्” रघुः ।
“चतुर्विधस्य लघुरीरजातम्” वेदान्तः । “सर्वेषां धन-
जातानामाददीताप्यमपजः” मनुः ।

जातक लि० जात+कार्थे क । १उत्पत्ते “उभौ तौ नार्हतो
भागं जारजातककागजौ” मनुः। जातं जन्म तदधिकृत्य
ज्ञतो मन्थः अष् संज्ञायां कन् । २होरातन्त्रे । तस्य
नानाज्योतिर्विज्ञानाविधं रचितं तल्ल इहज्जातकस्यैव
अतिप्रामाण्यकत्वात् तच्छास्त्रप्रतिपाद्यविषया मन्थकता